

Výstavba víceúčelové sportovní haly je v poločase Zahájení provozu bude od září příštího roku

Tendence vybudovat sportovní halu v Radotíně se datují od 70. let dvacátého století. Tehdejší vedení TJ Spartak nechal vypracovat dokumentaci sportovního objektu tak, že přístavba by navazovala na stávající budovu sokolovny. V 80. letech se objevil nový projekt v rámci centrální zástavby Radotína sídlištní architekturou. V prostoru před sokolovnou, na dnešním lakrosovém stadionu, mělo vyrůst sportoviště s bazénem jako součást sídliště Berounka.

Rok 1989 našel plány s masovou zástavbou centra Radotína panelovými domy zhatil. S touto změnou padla i výstavba haly v ulici Vykoukových, uprostřed rodinných domů. Záměr realizovat víceúčelové sportovní zařízení v areálu starého hřiště vznikl ve volebním období 2002 – 2006. V roce 2006 získala Městská část Praha 16 od Hlavního města Prahy první finanční prostředky na projektovou dokumentaci a výkup části pozemku od společnosti Trigema, a.s.

Hlavním motivem výstavby haly je dlouhodobý nevyhovující stav prostor a kapacit pro sálové sporty a vylepšení podmínek zimní přípravy pro ostatní sporty. Cílem je i výrazněji ovlivnit negativní vlivy působící na mládež a nabídnout obyvatelům možnost sportovní se realizovat v moderních prostorách. Všechny tyto atributy spolu s bohatou tradicí sportovní v Radotíně byly zásadním motivem pro realizaci víceúčelové haly. Sportoviště bude

kládá se, že místní základní škola bude halu využívat pro meziškolní turnaje. Výkonnostní sport se v současné době odehrává převážně v tělocvičně základní školy a v sokolovně. Obě sportoviště nespĺňují rozměry pro soutěže ČSTV. V tělocvičně

foto: Knotek

Zázemí haly a ubytovací prostory v prvním nadzemním podlaží

školy trénují pouze basketbalisté, volejbalisté, fotbalisté nebo softbalisté. Basketbal nebo odbíjená hrají své soutěže mimo správní obvod Prahy 16. Sokolovna slouží jen pro trénink badmintonu, florbalu a halového lakrosu. Soutěžní utkání hrají tyto oddíly opět mimo správní obvod. Družstva softballu, badmintonu a lakrosu jsou velice úspěšná v domácích mistrovstvích a jsou zásobárnou reprezentací v různých výběrů ČR. Kopená má velkou tradici podloženou historickou účastí svého týmu ve druhé lize. Dnes má širokou základnu mládeže, od nejmladší přípravky po „A“ tým. Zimní přestávka neumožňuje všem týmům adekvátní přípravu. Celkem je v Radotíně registrováno cca 1200 aktivních sportovců v 18 sportech a čtyřech

sportovní organizace z celého správního obvodu Prahy 16 (cca 23 000 obyvatel).

Víceúčelový sportovní objekt bude v blízkém okolí jediný svého druhu a bude sloužit nejen k rekreačnímu využití občanů z šestnáctky, ale i pro výkonnostní sport.

V hale jsou na ploše 1162 m² navržena sportoviště pro všechny míčové sporty a tribuna pro 198 sedících diváků. V přístavku jsou šatny sportovců se zázemím a sociálním zařízením, sauna, nářadovna, klubovna a kancelář. Zároveň je zde navržen bufet s občerstvením. Součástí objektu je i ubytovací zařízení s kapacitou tři desítek lůžek, které bude využíváno sportovci a účastníky sportovních, případně kulturních akcí. Dostatečná výška, zázemí a vybavení haly bude splňovat kritéria pro výkonnostní a ligové soutěže ve volejbale, basketbale, házené, florbalu, futsalu nebo halové verzi lakrosu. Špičkový komfort pohybu hráče zajistí top sportovní podlaha od firmy MONDO. Dřevěná palubovka s atestem FIBA zaručuje dlouhou a téměř bezúdržbovou dobu životnosti. Stejná sportovní podlaha v Praze je pouze v hale USK na Folimance. Ozvučení, časomíra, měřiče útočného času nebo infotabule zajistí dostatečnou kvalitu pro všechny druhy sportovních utkání a kulturní akce.

Na začátku prosince 2008 je hotova hrubá stavba. Dokončilo se opláštění, zateplení, vnitřní omítky, dokončují se rozvody vody, kanalizace, zdravotnických, topení a vzduchotechniky. Nainstalovány jsou všechny rozvody elektro, okna v obou podlažích, přípojka teplovody. Technické místnosti pro rozvaděče elektro a výměník jsou připraveny pro instalaci. V prvním nadzemním podlaží probíhají práce na zateplení, konstrukcích sádrokartonu a montáži sádrokartonových příček v budoucích pokojích. Rovněž jsou již instalována okna a krycí žaluzie.

Termín dokončení je stanoven na červen 2009, plný provoz se rozběhne v září 2009.

-mik-

foto: Knotek

Pohled z jižní strany

v dopoledních hodinách využita školskými zařízeními. Např. Gymnázium Oty Pavla nedisponuje vlastní tělocvičnou. Předpo-

sportovních organizací. Zájem neregistrovaných sportovců je také velký. Realizaci haly vznikne možnost a nabídka pro

Dvě stě sedmáct martinských schodů potřetí Dobrá věc i s novým rekordem se podařila

Už třetím rokem pořádají radotínští amatérští volejbalisté krásnou společenskou akci – Martinský běh do schodů. Na počátku byla ušlechtilá myšlenka rodiny Štychů, sponzorský podpořil uzi Roska, která se zabývá výzkumem rozrušené sklerozy. Nápad byl na světě. Kde však na to vzít? Bylo třeba vymyslet akci, ze které budou mít účastníci radost a Roska užitek. Takže, kdy, kde a co.

Blížil se jedenáctý listopad. Svatý Martin. Martinské vínečko, pečená husička, možná i první sníh. Mohl někdo odolat vidině této jedinečné atmosféry? Jednomyslně odhlasovali. Tím bylo vyřešeno kdy. Kde? To nebylo těžké. Přece v Radotíně.

A co? No, to už bylo těžší. Jsme sportovci, tak by to měl být sport. Jenomže musí být hratelny pro co nejširší okruh účastníků. A pak někdo řekl: „Schody.“ „Schody?“ Ano. Nové schody na samém okraji obce. Ty vyběhne, vykluše, nebo i třeba jen vyjde, přece každý. A akce byla na světě. Příjemné setkání přátel, známých i neznámých, starších i těch nejmenších. A letos, letos už i s mezinárodní účastí.

Je 13.30 a nervozita houstne. Poslední zkouška startovacího zařízení. Teplota kolem deseti stupňů. Z davu však náhle zaznívá protest. Těsně před startem tak musí antidopingová kontrola řešit obsah stříbrných placítek v kapsách starších seniorů. Ředitel závodu osobně zkoumá a ochutnává obsah podezřelých nádob, schází se jury a následný verdikt je jasný. Osobně nad padesát jsou nepostradatelné podobné léky povoleny.

A je odstartováno! S číslem 1 vybíhá horký favorit letošního ročníku, teprve sedmnáctiletý Radek Skála. Jak se později ukázalo, skutečně nenašel ve zbytku pole

žádného přemožitele. Pokořil historicky nejlepší čas Honzy Jičínského z prvního ročníku a svůj čas 47 vteřin navěky vryl do dvou set sedmácti martinských schodů.

A činili se i ostatní závodníci. Většina z nich své loňské časy vylepšila a ti, co běželi poprvé, ochutnali náročnost trati.

O 217 schodů výše je veselo. Důvodů je mnoho. V cíli totiž čeká milé překvapení. Jakmile se doběhnouví závodník vzpomene na mžitky před očima mizí, zasáhne jej příjemná vůně pečeného masa, horkého svařáku a rumové aroma grogu. Neomylně

ného zdroje tepla, jídla a pití, netrpělivě očekává zahájení slavnostního ceremoniálu. Automobily, spěchající vzhůru na Lahovskou zvedavě zpomalují. Někteří řidiči dokonce zastaví a jdou zjistit důvod veselé párty. Vítán je každý.

Ale pozor! Nastává významný okamžik – vyhlášení vítězů. Pět kategorií, pět cen. Junioři sladkosti, senioři lahev dobrého martinského vína a nezbytné diplomy. Největší pozornost však na sebe upoutá předávání hlavních cen pro vítěze mužské a ženské kategorie. Již tradičně jsou to dvě, dozlatova vypečené, husičky. Letošní ženu schodů si vybojovala Dáša Nová, zatímco druhá husička absolvovala poslední tah do moravských Valtic s vítězstvím mužské kategorie Dušanem Paličkou.

Je dobojováno. Ceny jsou rozdány, schody pokryla chladivá tma. Rožen dopéká poslední klobásku, Jarin rozlévá zbytky svařáku, dav se tenčí, je čas akci ukončit.

Prožili jsme příjemné sobotní odpoledne. Trochu zdravé, trochu náročné, ale hlavně odpoledne ve společnosti lidí, kteří jsou ochotni jít padnout za dobrou věc – unii Roska bylo zasláno vybrané startovní. Tak zase za rok.

Jiří Jičínský

foto: Jičínský

Budoucí vítěz a rekordman startuje

je tak vtažen do prostopápné konzumace zmíněných dobrůtek. Čirou perlou mezi nimi je však Jarinovo martinské bílé, před několika hodinami čerstvě dovezené ze sklípku v moravských Valticích. A letos se skutečně povedlo.

Začíná se šerit. Hlouček, ne letos už to byl opravdu dav, rotující kolem blahodár-

Gym club Reda na vrcholné evropské soutěži

Již potřetí se družstvo zbraslavského Gym clubu Reda, zúčastnilo evropské vrcholné soutěže. Tentokrát to bylo v rámci Mistrovství Evropy, které se konalo v belgickém Gentu od 22. do 26. října. Družstvo soutěžící v kategorii žen se kvalifikovalo již letos v dubnu, když zasluženě vybojovalo 1. místo na mistrovství České republiky v Ostravě.

Celý tým odletěl do Bruselu s vědomím, že příprave na vrchol sezóny obětovala děvčata i trenéři veškerý svůj volný čas, včetně části letních prázdnin. Družstvo v sestavě závodnic: Lucie Filková, Alena Jánková, Petra Macurová, Lucie Pešková, Sandra Göselová, Anna Balcarová, Martina Ledlová, Simona Tyrollová, Marie Neješpová, Michaela Černá, Aneta Kozáková, Karolina Hluší, Nikola Mášová, Klára Hadrboľová, trenérky Dana Milatová, Renáta Mošňová a jediný muž a zároveň hlavní coach „REDA“ výpravy Jiří Fírt, bývalý reprezentant ve sportovní gymnastice a držitel zlaté medaile evropského šampionátu MIX Eurotýmu (dnes TeamGym) FTVS UK z roku 1998, bylo rozhodnuto neprodat na Evropě svoji kůži lacino a potrápiti týmy ze zemí, kde tento sport má daleko větší tradici a zázemí.

Na letišti v Bruselu na Redu čekal minibus, který soutěžící dopravil do Gentu. Následně proběhla registrace, prohlídka haly, závodní a tréninkových tělocvičen. Ubytování, které si klub zařídil sám (organizátor soutěže nabídl příliš vysokou cenu – pozn.red.), bylo ideální, v centru města, necelou půl hodinu jízdy městským autobusem do haly.

Samotný vstup a především rozcvičení pro zbraslavský oddíl nedopadl zrovna nejlépe. Dvě závodnice, obě výborné skokanky, si obnovily zranění a tým musel nasadit do soutěže náhradnice. Tato skutečnost všem ubrala část elánu, ale po vydatném spánku nastoupaly závodnice do kvalifikačního závodu v pohodě a se situací vyrovnané.

Závod začínalo zbraslavské družstvo, hájící české barvy, na trampolině a předvedlo jeden z nejlepších výkonů soutěže. Po první

disciplíně mělo šanci na finálové umístění. Jako další závodní program byla skladba z Gym clubu Reda. Ty se na velké ploše zcela neorientovaly v prostoru, družstvo znervózňelo, a to se odrazilo na projevu a synchronizaci celé skladby.

Výkon na akrobacii byl poznamenán známkou za skladbu, přesto byl obtížností i známkou srovnatelný s ostatními týmy. Celkově tak Gym club Reda skončil na 14. až 15. z 20 startujících ženských družstev.

foto: Milatová

Skupinové foto děvčat z Gentu

Všichni, bez rozdílu na umístění, se shodli, že organizační zajištění bylo výborné.

Další den strávily zbraslavské reprezentantky sledováním finálových soutěží již jen jako diváky. Večer byl na rozloučenou uspořádán banket. A pak již nepopulární balení a ráno odjezd přistavěným autobusem na letiště v Bruselu a zpět do Prahy.

Celý „výlet“ byl pro tak malý klub finančně velmi nákladný, a proto oddíl děkuje všem sponzorům – ORCO group, firmě Martina Sadíka, společnosti Velvana, Autol, Canis, Dräger safety s.r.o. a IKON s.r.o.

Zvláštní poděkování patří také vedení České asociaci sportu pro všechny za podporu na mezinárodní akci, České gymnastické federaci za zajištění kvalitního teamgymového nářadí a Sokolům v Jižkovské tělocvičně Na Balkáně za pronájem cvičebních prostor.

Dana Milatová

Procházka podzimním sluncem

Radotínské kolo Jarý Baráka patří mezi tradiční akce, které pro veřejnost pořádá radotínský turistický klub. Každým rokem poslední víkend v říjnu již 38 let vyráží pochodníci všech věkových kategorií do Poberouň po trasách dlouhých 15, 20, 37 a 50 kilometrů.

Účastníci poslední jmenované trasy se na startu u sokolovny v ulici Vykoukových scházeli již před šestou hodinou ranní, aby celý okruh stihli. Je nutno podotknout, že v cíli se objevili až před západem slunce.

Letos se na startu registrovalo celkem 356 účastníků, z toho 16 právě na zmiňovanou nejdelší trasu. Novinkou posledních dvou ročníků je pak vyznačení tří různých dlouhých cyklotras. Turisté na startu dostanou tradiční letáček s popisem trasy a okénky na zadní straně pro vytištění razítek na kontrolních stanovištích. Dobrovolníci mohou v rámci akce „Uklidíme si turistické cesty“ požádat na startu o rukavici a igelitový pytel a cestou sbírat vše, o čem si myslí, že do přírody nepatří. Každým rokem se odváží z kontrol v Černošicích a Vonoklasech kolem 20 pl-

ných odpadkových pytlů.

Na trasy dlouhé 15 či 20 kilometrů vyráží i děti z radotínského turistického oddílu společně se svými vedoucími. Cestou hrají spoustu her, kontrolní razítka mají nejen na letáčku, ale i na čele a rukou, a hlasitě upozorňují na vousaté či brýlaté pány v rámci oblíbené hry (co pánu to bod). Jejich bezesporu nejoblíbenějším bodem trasy je černošická cukrárna U mašinky, kde vykoupe lízátko, bonbonky či jiné dobroty, a na Kobylí louce si pak opečou na ohni buřty a zahrají fotbal nebo vybíjenou. V cíli pak všichni, kteří Radotínské kolo absolvují, dostanou na památku účastnický list a propisku s logem pochodu. Zároveň se mohou občerstvit čajem a sušenkami. Teplý čaj letos jistě přišel všem účastníkům vhod, neboť ačkoliv svítilo sluníčko, teploty nepřekročily 10° C a síla větru sváděla k pouštění draků. Doufáme, že i Vy, čtenáři Novin Prahy 16, si uděláte příští rok výlet do podzimně zbarvené krajiny v okolí Radotína a zúčastníte se našeho pochodu.

Alena Hrubá

Nejbohatší dostihová sezóna v historii

V sezóně 2008 uspořádalo závodníště v Praze - Velké Chuchli celkem 21 dostihových nedělí s celkovým počtem 169 cvalových dostihů (162 rovin a 7 přes proutěné překážky), což koresponduje s uplynulými léty. Avšak suma vyplacených dotací se poprvé přehoupla přes hranici dvaceti miliónů korun a konečná částka 22 384 600 Kč je téměř o tři milióny korun vyšší, než dosavadní rekord z roku 2006!

Rozhodující měrou k tomu přispělo navýšení cen klasických dostihů. „Hlavním cílem pro nás není navýšování cen dostihů, ale udržení kontinuity a kvality dostihového sportu. Z tohoto pohledu hodnotím tento dostihový rok kladně,“ říká ředitel pražského závodního Petr Drahoš a dodává: „Z počínů roku 2008 považujeme za nejvýznamnější krok kupředu červnové zavedení celoplošné fortunové sázky ve spolupráci s kanceláří Fortuna, které letos přineslo prvních dva a půl miliónu korun zisku. Právě na marketingu potenciálně silného sázení mimo závodníště budeme v nejbližších letech usilovně pracovat.“ Pokladny dostihových pořadatelů zdaleka

nejsou plné a nutný přísun prostředků pro pořádání kvalitních dostihů by měl, tak jako jinde ve světě, pomoci zajišťovat sázkový zisk.

Tribuna chuchelského závodního se sice

foto: archiv TMM

Atraktivní podívaná na závodníšti

divákům otevře až v dubnu příštího roku, ale ruch na centrální české dráze samozřejmě neutichl. Chuchle je zároveň největším tuzemským tréninkovým střediskem, takže zde každodenně trénuje více než stovka dostihových koní. A prvním konkrétním momentem, upozorňujícím už na příští sezónu, bude čtvrtční poledne 11. prosince, kdy se uzavírá soupis přihlášek na klasické dostihy roku 2009.

(zla)